

NACIONALS I L'URANI

ro Larrea a un programa de Ràdio Nacional: "Hay que seguir persistiendo en la utilización de la energía nuclear ya que se considera fundamental para el desarrollo de la defensa nacional del país". Sense comentaris.

D'altra banda, hi ha qui creu o vol fer creure que l'ús de l'energia nuclear és una necessitat lògica del nostre temps en esgotar-se les fonts energètiques tradicionals. Pensem que un esquema amb fletxetes pot aclarir la qüestió: les mateixes companyies multinacionals del petroli són les que dominen, mitjançant companyies filials o sota el seu control, tota la resta de la oferta energètica, sigui la tradicional (carbó, gas), la que juga

fort ara (nuclear) o les investigacions d'energies pel futur -futur negoci- que aniran treient al mercat mundial a mesura que aquest ho demani (solar). Pujar o baixar els preus d'un sector energètic, provocar crisi i noves dependències a països insuficient proveïts (amb la nuclear, gairebé tots menys EE.UU i Canadà), tot posant-los al davant l'oferta d'una energia més "barata", que després les companyies subsidiàries de la principal s'encarregaran d'apujar artificialment, és el pa nostre de cada dia.

Les nostres comarques tenen un producte valuós per a mantenir el show -l'urani- i un pretendent -CHEVRON- amb dos comparses -Junta d'Energia Nuclear (JEN, que delega

en l'Empresa Nacional del Uranio (ENUSA); i PROMOTORA DE RECURSOS NATURALES (100 % propietat del Banc de Bilbao)-. Per a mantenir (en el fons allargar la decadència) de la gallina dels ous d'or-les nuclears- cal cercar arreu el pinso per alimentar-la -l'urani-.

No els importa en absolut la degradació del paisatge, l'agricultura, els boscos, la salut i el tipus de vida -la idiosincràcia- dels pobles afectats. No significa res que a Razès (Limousin, França), lloc on s'exploten mines d'urani, han mort per tumors el 32'2% del total de defuncionats, en comparació amb un 16% sobre el total de morts a la resta de la regió. I aquest exemple i una proporció semblant s'observa arreu on hi ha mines.

Desenganyem-nos: els organismes oficials estan massa "contaminats" pels interessos econòmics en joc o la rendibilitat política -en vots- de la seva gestió. La "soberania del poble" en una Constitució o uns Estatuts són paper mullat a l'hora de reclamar els drets trepitjats pels Ministres o Consellers de torn. Els Ajuntaments, on en alguns casos l'honestitat en lluitar pel poble es posa per davant dels interessos partidistes, es veuran impotents, si tan sols utilitzen el paperam, per a impedir la destroça. La CAMON té una comissió tècnica assessora i envia cartes i telegrams, però a la larga haurà de tornar a lo de sempre: la mobilització popular unànim i la recerca de noves formes de lluita i d'acció directa. Els ecologistes, comités antinuclears i antiurani pretén precisament conscienciar i no deixar refredar aquest caliu antinuclear que, ara per ara, s'ha encès als pobles davant els projectes d'extracció. Per la nostra part, la cosa està clara: SI NO SOM AVUI ACTIUS, DEMA SEREM RADIOACTIUS.

JOSEP PLANAS I GAMUNDI

Col·lectiu Ecologista de Girona.
Comitè Antinuclear de Girona.

NACIONALS DE L'ENERGIA

